

מסכת יומא

פרק ח

א. יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה. והמלך והכלה ירחצו את פניהם, והתה תנעל את הסנדל, דברי רבי אליעזר, וחכמים אוסרין:

ב. האוכל ככותבת הגסה, כמוה וכגרעינתה, והשותה מלא לגמיו, חיב. כל האכלין מצטרפין לככותבת. כל המשקין מצטרפין למלא לגמיו. האוכל ושותה, אין מצטרפין:

ג. אכל ושתה בהעלים אחת, אינו חיב אלא חטאת אחת. אכל ועשה מלאכה, חיב שתי חטאות. אכל אכלין שאינו ראויין לאכילה, ושתה משקין שאינו ראויין לשתיה, ושתה ציר או מרס, פטור:

ד. התינוקות, אין מענין אותן ביום הכפורים, אבל מחנכין אותם לפני שנה ולפני שנתיים, בשביל שיהיו רגילין במצות:

ה. עברה שהריחה, מאכילין אותה עד שתשיב נפשה. חולה מאכילין אותו על פי בקיאים. ואם אין שם בקיאים, מאכילין אותו על פי עצמו, עד שיאמר די:

ו. מי שצחזו בלמוס, מאכילין אותו אפלו דברים טמאים, עד שיאורו עיניו. מי שנשכו כלב שוטה, אין מאכילין אותו מחצר כבד שלו, ורבי מתא בן חרש מתיר. ועוד אמר רבי מתא בן חרש, החושש בגרונו, מטילין לו סם בתוך פיו בשבת, מפני שהוא ספק נפשות, וכל ספק נפשות דוחה את השבת:

ז. מי שנפלה עליו מפלת, ספק הוא שם ספק אינו שם, ספק חי ספק מת, ספק נכרי ספק ישראל, מפקחין עליו את הגל. מצאוהו חי, מפקחין עליו. ואם מת, יניחוהו:

ח. חטאת ואשם ודאי מכפרין. מיתה ויום הכפורים מכפרין עם התשובה. התשובה מכפרת על עברות קלות על עשה ועל לא תעשה. ועל החמורות היא תולה עד שיבא יום הכפורים ויכפר:

ט. האומר, אהטא ואשוב, אהטא ואשוב, אין מספיקין בידו לעשות תשובה. אהטא ויום הכפורים מכפר, אין יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו.

את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה, מכל חטאתיכם לפני יי' תטהרו
(ויקרא טז), עברות שפין אדם למקום, יום הכפורים מכפר.
עברות שפין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את
חברו. אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין,
ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, שנאמר (יחזקאל לו), וזרקתי
עליכם מים טהורים וטהרתם. ואומר (ירמיה יז), מקנה ישראל יי',
מה מקנה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את
ישראל: